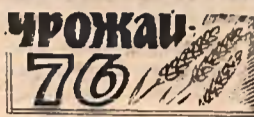

МОЛОДІЙ КОММУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ГЕКТАР СТАНЕ ЩЕДРІШИМ

У Звітній доповіді Центрального Комітету XXV з'їзду партії Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев підкреслив, що даліше піднесення сільськогосподарства партія розглядає як одне із загальнонародних завдань. Про це настанову пам'ятають хлібороби колгоспу імені Телішевського Вільшанського району.

У першому році десятої п'ятирічки господарство має продати державі майже 70 тисяч центнерів зерна, 18 тисяч тонн цукрових буряків, 11 тисяч центнерів насіння соняшнику. Значно зріс обсяг державних заготівель тваринницької продукції. Лише молока необхідно продати 21 тисячу центнерів. Ураховуючи зрослі завдання колгоспу на найважливіші ділянки пішли працювати комуністи. Поруч них трудяться комсомольці.

Цієї весни члени механізованих ланок М. Груші та І. Наливайського, де працює багато комсомольців, освоїли 169 гектарів земель на пагорках і схилах. Установили три насосні станції, кожна з яких щосекунди подає до зрошувальної системи 200 літрів води. Вологу на замовлення одержують колгоспні городи, 50 гектарів люцерни, посіяної в минулі роки. На 75-гектарній площі після збирання озимого жита на зелений корм посіють люцерну. Перед цим на кожен гектар під оранку планують внести 40 тонн місцевих добрив. Ерозія відступить перед багаторічними травами, а достатня кількість вологи в 3-4 рази підвищить урожайність багаторічної кормової культури.

Вже нинішнього року в господарстві зрошуватимуть 240 гектарів. Ще сміливіші задуми у хліборобів

на 1977-1978 роки. Вони планують за три роки вкласти в будівництво зрошувальної системи понад 200 тисяч карбованців. Синюха напуватиме своєю водою 500 гектарів землі.

Молоді господарі колгоспу дбають про підвищення родючості зрошувальних ділянок. Ланка механізаторів, яку очолює комсомолец Валерій Чибісов, з початку нинішнього року вже вивезла під майбутні врожаї 15 тисяч тонн місцевих добрив. У ці дні трактористи Ф. Бесараб, П. П. Мельник вивозять добрива на перше поле польової сівозміни. Тут після збирання озимих пшениць на кожен гектар під глибоку оранку внесуть по 35 тонн добрив. Щоб наступного року рясно вродили цукрові буряки.

І. КОТОВСЬКИЙ.

Скільки слугити трактору?
ЩЕ свіжі в пам'яті кожного загальні збори членів бригади, що обговорювали питання подовження строків роботи сільськогосподарської техніки.

Молодим механізаторам особливо загам'ялися слова досвідчених механізаторів Т. В. Миценка: «Хліборобів радує те, що в десятій п'ятирічці надійде в сільське господарство багато потужної техніки. Але це змушує задуматись над багатьма проблемами. Про це говорив на XXV з'їзді КПРС Л. І. Брежнев: «Тепер, у міру того, як зміцнюється матеріально-технічна база сільського господарства, на

У НОВОМУ ВИМІРІ

весь зріст постане завдання підвищити його ефективність, голіпшити всі якісні показники».

Ми розуміємо: молодим хліборобам належить насамперед підвищувати відповідальність за збереження техніки, її ефективне використання і подовження амортизаційного строку служби.

Я і мій напарник Михайло Безубов працюємо на своєму тракторі другий рік. Бачимо, що наші старші товариші експлуатують такі машини вже по 9-12 років. Чому не можемо й ми, комсомольці, того добитися? Цього їд нас вимагають наші хлібороб-

ське сумління та комсомольська совість.

Що ж потрібно від кожного з нас, щоб збільшити строк експлуатації закріплених машин? Насамперед — знання. Від досвідчених механізаторів чув: «Поланку легше передбачити, аніж ліквідувати». Правильно. А щоб передбачити, треба досконало вивчити машину. Сьогодні вже недостатньо вміти водити машину. Чи зможеш, наприклад, правильно відремонтувати сівалку на встановлену норму висіву, коли не знатимеш агротехніки даної культури? Ні. Отже, необхідно досконало знати агротехніку, тоді працюватимеш із знанням справи, матимеш високий коефіцієнт корисної дії машин.

Допускаються помилки в тих господарствах, де передпідготовці механізаторів не приділяють належної уваги. В таких колгос-

пах нерідко спізнюються з виконанням агрозаходів. Це викликає низьким рівнем підготовки кадрів, тим-то, на мою думку, й трапляються інколи порушення строків сільськогосподарських робіт.

Зараз ми доглядаємо посіви першого року десятої п'ятирічки. З першого ж виходу в поле механізатори включилися в рух за високоефективне використання сільськогосподарської техніки. Хлопці укладають один з одним трудові договори, в яких передбачають строки роботи машин до капітального ремонту подовжити на 2-3 і більше років. Нинішню п'ятирічку ми бачимо в новому вимірі — вимірі якості.

П. КАСЯНЕНКО,
тракторист колгоспу «Перше травня» Маловисівського району.

ТРИ виступи газети про сільський Будинок культури не залишилися непоміченими. З різних кутків області читачі інформують, радять, критикують. Ясно одне: як і зазначив голова колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району Л. К. Сулима, «кутів зору» багато, безліч і граней проблеми — більш чи менш істотних, але, безперечно, існуючих.

Читачка пошта підказала думку: треба зібрати факти, усіх тих, кого так чи інакше стосується питання роботи сільських Будинків культури, за «круглим столом» редакції, щоб тематично розширити і суттєво поглибити почату розмову.

На нашу пропозицію відгукнулася заступник начальника обласного управління культури І. П. Топчій, завідувачі Кіровоградським і Новоукраїнським районними відділами культури С. Ф. Каушан та А. Г. Боляти, начальник відділу юстиції обласного А. Т. Терно, директор Бережнівського СБК (Кіровоградський район) Ю. К. Чигоя, директор Іванівського СБК (Новоукраїнський район) О. Л. Скляренко, завідувачі десятимісячними курсами по підготовці керівників художньої самодіяльності В. С. Іванов.

Редакція вислала на обговорення корінше питання: «Що потрібно, щоб сільський клуб працював добре?».

ДО ПОДВИГУ НАС ПАРТІЯ ВЕДЕ

ВИВЧАЄМО МАТЕРІАЛИ З'їЗДУ

Всі бібліотеки для дітей Кіровоградщини протягом року брали участь у республіканській читачій конференції «Партія веде».

Особливу увагу пропаганді ленінської теоретичної спадщини приділяли працівники Олександрійської бібліотеки. Роз'яснювали дітям взаємозв'язок ленінських заповітів з планами і діями Комуністичної партії і радянського народу сьогодні.

Члени створеного при бібліотеці гуртка по вивченню історії комсомолу самостійно працювали над творами В. І. Леніна «Завдання Спілок молоді» та «Уроки комунізму».

Ленінські ідеї знайшли своє відображення і в багатьох масових заходах, таких як «дні бібліографії», «дні цікавих повідомлень». Тема «Вчимося у Леніна по-ленінському жити» прозвучала під час захисту читачького інтересу та ленінських читань.

Вірними спутниками піонерів на маршрутах Весняного маршу під керів-

ством «Приклад беремо з комуністів» присвяченого XXV з'їзду КПРС, залишаються книги серії «Полум'яні революціонери», «За ленінськими заповідями», «Герої нашого часу», що пропагуються в бібліотеці на книжкових виставках, відкритих переглядах літератури, в циклах бібліографічних оглядів про комуністів. Головною нашою метою в розкритті ще однієї теми конференції — «Головні підсумки дев'ятої п'ятирічки» — було трудове виховання юної зміни на прикладі героїв п'ятирічки та ударної переліздіської вахти.

«Партія навчає нас, на працю і на подвиг веде» — ця думка прозвучала виступи юних читачів, у яких лилася про книги, присвячені діяльності КПРС на всіх етапах історії.

Вагомий наслідок участі бібліотеки в республіканській конференції: за рік старшокласники прочитали близько 20 тисяч книг про партію.

А. КОРІНЬ,
заступник директора обласної бібліотеки для дітей,
м. Кіровоград.

ЧИ ЗЕКОНОМИШ НА КУЛЬТУРІ?

ІНТЕРВ'Ю
ВІДСТАЮЧИМ

Середньодобовий надій від кожної корови в господарствах Новоархангельського району порівняно невисокий — 7,5 кілограма. У першому кварталі цього року продано державі молока: першосортного — 79 процентів, другосортного — 21 процент. Отже, завдання перед молодими господарями ферм — постійно й наполегливо боротися за підвищення надойв, за високу якість продукції.

Досвід колективу, який успішно справляється з цим, адресуємо відстаючим.

ЯК ПОЗБУТИСЬ «ЧЕРЕПАХИ»

ТРЕТИНА працюючих на фермі — молоді. Усі енергійні, запальні, працьовиті — їм будь-яка справа під силу. В боротьбі за високі надой і високу якість молока дівчата є на кого рівнятися, є у кого почитатися майстерності. Зразки комуністичного ставлення до праці показує кавалер ордена Жовтневої Революції, «Знак Пошани» М. С. Дунаєнко. Молоді доярки стараються не відстати від неї. Ніна Малихатко — постійна суперниця Марії Степанівни. У обох — високі результати роботи, призища наставниці та учениці не сходять з думки «Хто сьогодні попереду».

Під керівництвом партійної організації комітет комсомолу добився високої дієвості трудового суперництва. Члени створеного на фермі поста якості Дмитро Бовкун, Марія Дубеняк, Євген Безшвицький щодня вручають дояркам, які сьогодні одержали молока більше, ніж учора, червоний випел з написом: «Спасибі вам!». Коли ж надій проти попереднього дня зменшується, біля робочого місця з'являється синій прапорець: «Підтягнісь!».

Приємно зайти в корівник № 7, де працює переважно молодь. Приміщення чисто, світле. Доярки охайні, а білих халатах. Тварини доглянуті. Доїльні апарати, молочний посуд, цідилки — у спеціально відведеній кімнаті, яка відповідає всім санітарним вимогам. Тут є холодна й гаряча вода, стіл для розбирання апаратів, раціонів кормів — червоні прапорці. Це означає: дівчата щодня підвищують надой. Молоді доярки з сьомого корпусу часто бувають володарками ще одного випела — «За кращий санітарний стан».

Щодекади члени поста якості разом з народними контролерами, спеціалістами підбивають підсумки щоденних перевірок додержання санітарних вимог кожної дояркою. Переважно вручають червоний випел, відстаючим — синій із зображенням черепахи, на цьому випелі є напис: «Не відставай!». Вручення обох випелів відбувається на загальних зборах тваринників ферми. Володарі «черепахи» не знають, тоді, куди подіти від сорому очі. Тому-то порядок на фермі останнім часом такий, що «черепахи» не вручили нікому. Все це позитивно позначилося на ході соціалістичного змагання: нехай доярка досягне навіть високих надойв, та коли її робоче місце не в порядку, якість молока невисока — це бути їй неможливо. Тут слід згадати й про матеріальне стимулювання праці колгоспників. Середня зарплата доярки становить 130—150 карбованців. Крім цього, тваринники одержують грошові надбавки за перевиконання завдань, за сортирність молока, вислугу років, власність, розділ нетелей тощо.

При визначенні переможців соціалістичного змагання ми враховуємо не тільки виробничі досягнення тваринника, а й його моральність, громадську активність. Не так давно стався у нас прикий випадок з передовим доярком Василем Шаповалом. Зазіхнув він на

колгоспне добро. І хоча досяг найвищих по фермі надойв, та переможцем змагання визначили не його, і премії він не одержав. Так ми колективно виховуємо у людей комуністичне ставлення до праці, прагнемо, щоб трудилися вони передовсім свідомо, радіючи успіхам товаришів, уболівали за колгоспне добро. Добре працюють члени поста якості, комсомольські спржектористи, редакція газети «Тваринник». Велику увагу приділяємо підвищенню кваліфікації доярок. От і підштовхуємо, а кінці кінців, після підсумкових занять комісія в складі провідних спеціалістів господарства атестувала тваринників. Ураховували все: знання теорії, практики, ставлення до роботи, дотримання санітарно-гігієнічних вимог, успіхи в праці. Відрадно, що молоді тваринники Ліда Петрова, Василь Шаповал стали майстрами машинного доїння першого класу. Другий клас атестаційна комісія присвоїла Марії Осадчій, Анатолію Конозавенку. Висока кваліфікація доярок дає нам змогу правильно експлуатувати доїльні апарати, познісно завантажувати їх. Коли завітає до нас, то, напевно, відразу помітите: тварини вгодовані, ситі. Це тому, що працівники ферми навчилися цінувати корми. Члени поста якості постійно стежать за дотриманням графіка їх витривання, диференційованих раціонів годівлі тварин, за приготуванням кормів у кормоцеху і в годівницях. Полегшує роботу й те, що доярки заздалегідь знають, скільки і яких саме кормів виділено на стійловий період, на кожен місяць, скільки продукції треба виробити на одиницю витраченого корму. У кожній є особистий місячний план виробництва молока з обов'язковим урахуванням строків запуску та отелення корів. Це призвело до кожного працівника до бережливості, акуратності, економії. Тому в нашому господарстві не побачите розкиданих по подвір'ю чи затоптаних у болото кормів. До речі, і з болотом боротьбу повели нещадну. Під'їзди до ферм мають тверде покриття.

Закінчується період стійлового утримання худоби, який вимагає від нас особливої організованості, злагодженості в роботі. Завдання молодих тваринників ферми — не зупинятися на досягнутому, закріплювати успіхи у справі поліпшення якості молока. Вважаємо, що таке завдання нам під силу. Хочемо лише підкреслити ще раз: за якість необхідно боротися всім, у всьому, повсякчасно. І тоді успіх не забереється.

К. БЕБКО,
секретар парторганізації третього відділка,

М. ДОВГАС,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Кірова,
с. Сverdлiнiкiвe
Новоархангельського району.

РАЙКОМІВСЬКИЙ «газик» востаннє підскочив на першій ґрунтовій дорозі і виходив на асфальтову стрічку шосе. Новоархангельськ лишився далеко позаду. Ми їхали до володін колгоспу імені Жовтневої революції, а точніше — в село Шляхове. Тут, на молочнотоварній фермі, працює єдиний у районі комсомольсько-молодіжний колектив. Для завідуючого відділом комсомольських організацій райкому ЛКСМУ Володимира Горбенка, як і для мене, це була перша зустріч з молодими тваринниками.

— Раніше бувати тут не довелось... Працюю я в райкомі недовго, — відповів Володимир на моє запитання.

Під'їхали до ферми. Групокомсорт комсомольсько-молодіжного колективу Іванна Холоденко саме чергувала.

— Що ж, ходімо, погляньте, які у нас умови праці. Може, допоможете ще якихось змін добитися, бо

„ОЙ ЧИЯ Ж ТО ХАТА...“

кісля критичного виступу районної газети маємо тепер справний ґужовий транспорт — нові вози виписали, а то ж не було чим навіть кормів доставляти, — розповідала

дівчина.

Приміщення корівника, де працює більшість молодих доярок, потребує капітального ремонту. Стеля протікає, один із входів в аварійному стані — завжди бієся, що цеглина на голову впаде. Всюди брудно.

Здавалося, що молодь ферми звикла до таких умов праці, змирилася з ними. Та ні ж бо! На зборах комсомольської групи, на комсомольських зборах відділка, на зборах колективу ферми молоді доярки не раз давали принципову оцінку стану умов, в яких їм доводиться виконувати соціалістичні зобов'язання. Свої претензії при найпершій згоді висловлювали секретарі Олександр Козакув, члену комітету комсомольської організації господарства (відповідальний за організацію соціалістичного змагання) Тамарі Рачкован. Не допоміг комітет. Зайняв позицію сторожого та ще й байдулю спостерігача. А на фермі все залишилося, як і раніше. В обох корівниках є устаткування для машинного доїння. В одному встановили молокопровода та доїльні апарати. Але навіть і цим обладнанням користуються тільки окремі доярки. Інші не вміють, бо заняті по підвищенню професійної майстерності ніхто з ними не проводить, тож серед молодих — жодного класного спеціаліста. Тем часом, за другу декаду квітня наприклад, Іванна Холоденко, довівши середньодобовий надій від кожної корови до 7,2 кілограма, перемогла в соціалістичному змаганні своїх подруг. Трудове суперництво примушує дівчат стати майстрами машинного доїння. Цікавляться вони спеціальною літературою. Олена Красюк учиться до того ж в Олександрійському зоотехнічному технікумі. Питаю, що читають тваринники в сільській бібліотеці. Остання книга, яку взяла Іванна Холоденко, — «Навчальна книга доярки». Отже є у дівчат бажання вчитися. Чому б комітетові комсомольської організації колективу не підтримати потяг молоді до знань? І не лише підтримати, а й організувати курси з фахового навчання, залучити до цієї справи спеціалістів, досвідчених тваринників.

Кормокухня ферми нагадує нещадливо. Приїздили в кінці квітня дві машини силосу. Склади недалеко від ферми просто неба, мовляк, ішвидко згодують. І потяглися силосні доярки до корівників. Вітер жеж допомагає розкидати корми по подвір'ю. Однак це зовсім не турбує комсомольських «спржектористів». Вони зайняли яка в цьому по господарстві не тільки. 32 проценти його в першому кварталі здали другим сортом. Є над чим задуматися, начальникова штабу «Комсомольського прожектора» Анатолію Радковському. Не завадило б самому побувати в Шляховій на фермі.

На жаль, комсомольська організація не завжди дістає підтримку з боку правління колгоспу, не має міцного контакту з професійною організацією. А в райкомі комсомолу забули про свій — єдиний на весь район — комсомольсько-молодіжний колектив доярок...

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

КІД в школі

„ГЛОБУС“ ЧЕКАЄ ДРУЗІВ

ЛИСТОНОША ніколи не проходить мимо цієї будівлі. Щоразу, коли він появляється на подвір'ї, його оточує галаслива юрба.

— Тримайте, — сміється поштар, подаючи дітям кілька різнокольорових конвертів. — Знову ваші друзі з Болгарії написали. А з Ханоя то від кого листи?

Друзі у нас, учні Голліванської середньої школи № 4, багато. І свідченням того — листи, адресовані інтернаціональному клубу «Глобус», часті зустрічі...

Листи надходять з відустіль — з Польщі, Угорщини, Болгарії. Хороші друзі є у школярів у Німецькій Демократичній Республіці. А студенти Ханойського металургійного технікуму навіть були у нас у гостях. Ще й досі згадують у школі ту хвилюючу зустріч. А як раділи ми, коли стало відомо, що «Глобус» прийнято в члени Товариства радянсько-європейської дружби! Ми пишаємось тим, що почесними членами нашої дитячої інтернаціональної організації стали видатні діячі світового комуністичного руху Леонід Ілляч Брежнев, Людвік Свобода, Густаф Гусак, Янош Кадар, Ерік Хонеккер, Ю. Цеденбал. Крім них, дали свою згоду бути почесними членами клубу Герої Радянського Союзу льотчик-космонавт В. В. Ніколаєв-Терешкова, полковник О. Д. Каневський, Герої Соціалістичної Праці П. Т. Громіччук, О. П. Орлик та багато інших знатних людей. Ветерани партії, передовики району, області ми часто запрошуємо на уроки мужності, заочні подорожі по союзних та автономних республіках. Часто влаштуємо походи місцями бойової і трудової слави радянського народу. Регулярно провозимо в школі мітинги та урочисті лінійки солідарності з патріотами, що борються за мир і свободу.

А на початку цього року на адресу інтерклубу надійшов незвичайний лист. Це була подяка першого секретаря ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельникова за ту велику роботу, яку виконує «Глобус» по вихованню учнів у дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму. Нас дуже схвилювала ця висока відзнака. І ми з новими силами включились у підготовку до знаменної події в історії нашої Батьківщини — 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Наш клуб візьме участь у республіканському огляді КІДів, присвяченому цій даті.

Т. ЛЬВОВИЧ,
секретар комсомольської організації Голліванської середньої школи № 4.
Н. КЛИМАНОВА,
президент інтерклубу «Глобус».

КІРОВОГРАД. ВУЛИЦЯ КОРОЛЕНКА.

Фото М. ЛІТВИНОВА.

ТВОРЧИСТЬ ЮНИХ

Відбувся фестиваль дитячої самодіяльності колективів шкіл Ленінського району міста Кіровограда. Він був складовою частиною і Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих. Фестиваль засвідчив дальший розвиток дитячої художньої творчості, зростання масовості всіх її жанрів і видів, підвищення ідейно-художнього рівня репертуару та виконавської майстерності окремих учасників і колективів, поліпшення естетичного виховання підростаючого покоління. Було представлено музичний, хореографічний, театральний, образотворчий і декоративно-прикладний жанри мистецтва.

«Суворе журі», до складу якого входили висококваліфіковані спеціалісти з музично-педагогічного факультету Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, музичного училища і музичної школи № 1, дало високу оцінку творчим колективам шостої, двадцять четвертої, тридцятої середніх шкіл і тринадцятій, восьмої і вісімнадцятій восьмирічних шкіл.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
наш громадський кореспондент.

ВИСТУПАЄ ЖІНОЧІЙ ВОКАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «ДНПРО-ЕНЕРГОБУДІНДУСТРІЯ».

Фото В. КОВБАКА.

Чи зекономим на культурі?

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

ОБМІН думками почав І. П. Топчий: — Проблема підготовки кадрів для сільських культурно-освітніх закладів була й залишається першорядною. В Кіровоградському районі, скажімо, понад двадцять сільських клубів, та лише два їх керівники мають спеціальну освіту. А в Долинському районі немає жодної людини з відповідною підготовкою.

Де, питаєте, вихід? Ми бачимо його в тому, щоб керівники колгоспів і радгоспів готували культурно-освітні кадри за рахунок господарств. Передові (в найширшому розумінні слова) голови колгоспів області так і роблять. Усім сьогодні зрозуміло, що без високої культури не можна досягти значних економічних результатів. Спроможні ж, наприклад, у Покровці і Клинцях (нині їх об'єднує один колгосп) тримати двох керівників для двох хорів, трьох акомпаніаторів, хореографа. А голова колгоспу «Росія» Новоукраїнського району В. В. Бабенко міркує так: «Економити на культурі — недалекоглядно. Тому при першій же можливості я допомагаю своїм культурармійцям».

Подібних прикладів, на жаль, ще мало. Яких же заходів ми вживаємо, щоб розв'язати, хоча б частково, проблему кадрів? Насамперед розширюємо роботу курсів підготовки керівників художньої самодіяльності. Розуміємо водночас: за короткий строк не підготуєш повноцінного працівника культури. Тому зміцнюємо й розширюємо матеріальну базу Олександрійського культурно-освітнього училища, котра нині не задовольняє вимог. Збільшило кількість випускників Кіровоградського музичного училища, вони працюватимуть керівниками хорів, оркестрів на селі.

В. С. Іванов: — Матеріальна база курсів підготовки сьогодні задовольняє нас. Я хочу звернути увагу на добір майбутніх наших підопічних. На місцях, як правило, ставляться до цього байдуже, формально, посилаючи на навчання випадкових людей. Чимала вина в цьому й районних відділів культури, які не шукають здібних людей.

С. Ф. Каушан: — Вважаю, що клубний працівник — одна з помітних постатей на селі. На культурній ниві я працюю чимало років. Багато дечого змінилося на краше. Незмінним залишилось великою мірою ставлення до працівника сільського Будинку культури як до якогось, пробачте, нероби і ледаря. Гадаю, що сільський клуб запрацює по-справжньому, коли докорін-

но зміниться ставлення до його працівників.

Уракуйте, що протягом року тільки за планами в Будинку культури має відбутися 36 тематичних вечорів, не менше десяти заходів для дітей, 36 концертів тощо. Одним словом, за скромними підрахунками, — всього 180 заходів. Красномовна статистика, чи не так?

Передовсім вона свідчить про неабияке завантаження клубного працівника, про велику значущість його праці. Уявіть собі: господарству дали 10 тисяч гектарів землі, всіляку техніку і не дали жодного працівника. Таке, скажете, неможливе. А чому ж тоді подібне відбувається з клубами? Чому при такій завантаженості, при нестачі «робочої сили» директор клубу нерідко розносить по хатах податні листівки чи виконує ще якусь дрібну «поденщину»?

І. П. Топчий: — Сергію Федоровичу, є ще одна влучна паралель. Ось учитель, скажімо, працює з одним класом, а завідуючий клубом виховує, можна сказати, все село...

С. Ф. Каушан: — Так. Ідеться про відповідальність, котрої вимагає від людини посада. Відповідним повинне бути й ставлення керівників господарств. Ми часто говоримо про ініціативність культпрацівника. Вона потрібна, як повітря. Але не бездумна, як це іноді буває. Вона повинна випливати із знання життя свого колгоспу, села, країни, світу, якщо хочете. Її основа — талант і працелюбність, широка загальна культура. І, ясна річ, — любов до своєї справи, відданість їй. Лише за таких умов ініціатива стає і корисною, і ефективною.

Ю. К. Чиголя: — Я згодна з думкою Сергія Федоровича, бо саме завдяки підтримці правління нашого колгоспу нам, клубним працівникам, удалося створити творчу атмосферу, в котрій з цікавістю працюють і хористи, і танцюристи, і музиканти. Вдалося подолати чимало перешкод у роботі.

Своєю діяльністю ми переконали тих, хто сумнівався. Наш Будинок культури люблять односельці, ходять до нього. За шість років тут не було жодної бійки, правопорушення. Культармійці здобули авторитет у селі.

І. П. Топчий: — До речі, про авторитет. Свого часу я, керуючи сільським клубом, був членом правління колгоспу, на засіданнях якого ставив питання роботи культурного закладу. Переваги безперечні. На жаль, такої практики у нас іще немає.

С. Ф. Каушан: — Ось у нашому Покровському завдяки постійній

увазі правління колгоспу до питань культури поліпшилась робота Будинку культури і, що дуже важливо, сформувався як керівник директор цього закладу. Можна сказати, що сприятливий вплив партійної організації та адміністрації відіграли тут головну роль.

О. Л. Склярєнко: — А комсомольська організація, районний комітет ЛКСМУ, як правило, стоять осторонь проблеми відпочинку на селі і роботи клубів. Наші контакти з райвідділом культури мають, здебільшого, випадковий характер. А хотілось би, щоб працівники відділу частіше приїздили до нас на репетиції гуртків.

І ще одне. Коли вже переводиться так звані варяги? Від них часто шкода справі: знижується зацікавленість, підривається авторитет місцевих культурармійців. Потрібно, мабуть, щоб районний комітет комсомолу взяв під свій контроль роботу клубних закладів.

А. Г. Болтян: — Нездідмною і, я гадаю, головною ознакою працівника культури є його активне громадське життя, його громадська та ідейно-політична зрілість. Без цього, як і без професійних якостей, людині нічого робити в культурі. Нерідко трапляється: керівник клубу не відповідає своїй посаді, а ми його тримаємо, бо нема кращого... Переконана, що це — негативна практика.

А. Т. Терно: — Ю. К. Чиголя говорила, що біля їхнього Будинку культури за шість років не було випадків хуліганства. Відрадно чути це, бо, чесно кажучи, саме біля сільських клубів, котрі або зачинені, або працюють погано, молодь бешкетує. Нині в районах створено координаційні центри правового виховання. Будинки культури мають стати їхніми помічниками.

Нещодавно ми узагальнили досвід роботи Заваллівського Будинку культури Гайворонського району. Тут діють клуби «Сучасник», «Вихідного дня», «Щит і меч», «Ніжність». Художня агібригада підготувала цікаві програми: «Пляцтау-бій!», «Назвемо їхні імена». Повторюю: діють, а не записані на папері. Шукають нових цікавих форм подачі місцевого матеріалу. Користь очевидна.

Елісаветградка Олександрівського району колись займала після районного центру друге місце по правопорушеннях. Нині тут при клубі працюють кіностудія, гуртки художньої самодіяльності, агібригада. Жодний випадок пляцтва, хуліганства не проходить поза увагою культурармійців: прямо зі сцени вони дають негативним явищам бій.

І. П. Топчий: — Ще один момент. Згадаймо, чи багато є кінофільмів, художніх творів, де б головним героєм був культурармієць? Гадаю, що й наша преса недостатньо ще висвітлює позитивний досвід сільських будинків культури. Він є. Давайце звернемо на нього серйозну увагу.

духовий оркестр. І переважна частина кращих сурмачів прибули на марш-парад і свято духової музики. Разом з ними — кращі танцювальні і хорові самодіяльні колективи області.

А після обіду тисячі кіровоградців оплесками зустрічали оркестрантів у парках імені Леніна, Перемогі, імені 50-річчя Жовтня, імені Крюčkова, знову — на площі імені Кірова. Свято духової музики стало справді масовою і урочистою подією не тільки для самодіяльних митців, а й для трудящих нашого обласного центру, які познайомилися з десятками чудових творів, майстерно виконаних оркестранцями.

А. МИХАЙЛІВ.

АНКЕТА „МК“

ПРАЦІВНИК БУДИНКУ КУЛЬТУРИ: ЯКИМ ВІН ПОВИНЕН БУТИ?

Збираючи фахівців за круглим столом, ми переслідували ще одну мету: колективно розробити анкету «Працівник Будинку культури, яким він має бути?».

Розмова у редакції переконала: питання це найсуттєвіше. Тому вирішили за доброю традицією вислати його на широку аудиторію читачів. Їх думки, пропозиції завжди ставали у пригоді, не раз допомагали віднайти найдоцільніші шляхи реалізації задумів редакції.

Культармієць на селі — постать, як ми переконалися, помітна. Коло його обов'язків значне. Велика і відповідальність. А кожний повний день нашого життя висуває все нові вимоги.

Яким же він має бути, носій культури на селі? Сподіваємось, що відповіді на запитання анкети, котру ми сьогодні пропонуємо, окреслять графі його особистості, висвітлять характерні риси, визначать позитивні і негативні моменти у його роботі.

Хотілося б, щоб, відповідаючи, читачі наводили конкретні факти, що траплялись у їх селі, районі.

1. Директор Будинку культури — тільки адміністратор? Чи особа творча?

2. Культпрацівник — людина помітна. В чому має виявлятися його громадська та ідейно-політична зрілість?

3. Комсомольський актив і керівник художньої самодіяльності. Які принципи взаємостосунків?

4. Особисті якості: які з них приносять найбільшу користь справі, підносять авторитет культурармійця?

Див. 4 стор.

СВЯТО
ДУХОВОЇ
МУЗИКИ

Мишулої неділі трудящі Кіровограда стали свідками небувалої досі урочистої події — обласного свята духової музики.

Колони оркестрів міських, районних і сільських будинків культури — переможців другого туру першого Всеукраїнського фестивалю самодіяльної творчості трудящих — під величаві ритми маршів «Слава Вітчизні», «Салют Москві», «Слава гвардійцям», «Марш ГПО» прямували до пам'ятника С. М. Кірову. «Винуватців» багатолюдного свята вітає заступник голови обласного центру Е. М. Чабаненко. Вона відзначила, що в оглядах-конкурсах за жанрами взяли участь 645 колективів, Серед них — 31

АНКЕТА „МК“

5. Чи здатна спеціальна підготовка замінити вдачу, хист завідуючого клубом?

6. Як підтримують ініціативу культурміщя у вашому колективі?

7. На ваш розсуд: який завклубом кращий — свій, місцевий чи приїжджий? Чому?

8. А який директор у вашому Будинку культури?

9. Чого ще не вистачає для того, щоб ваш клуб працював добре?

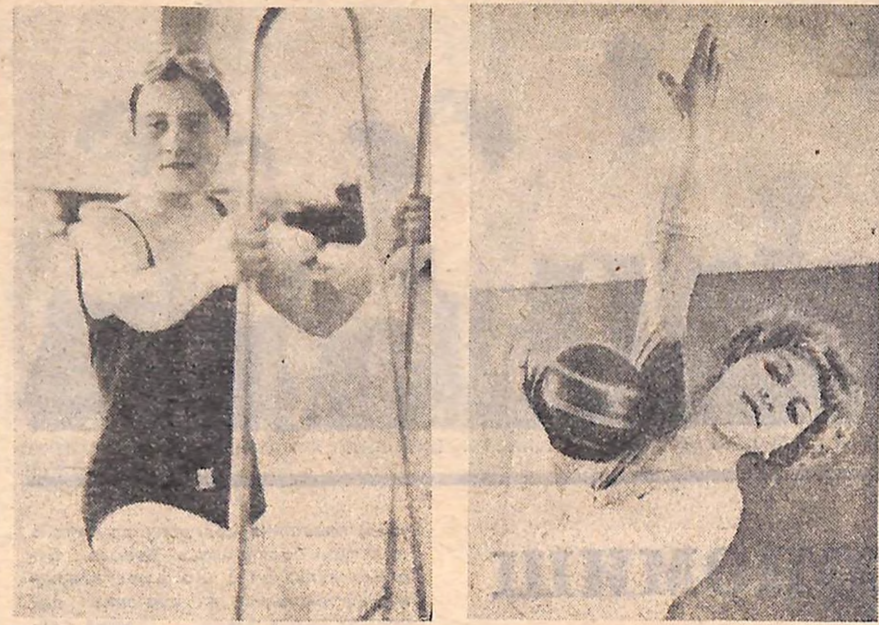
10. Коротко про себе, адреса

ЗАПОВНИ, ВИРІЖ І НАДІШЛИ ДО РЕДАКЦІЇ.

м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36,
редакція газети
«Молодий комунар».

АНКЕТА „МК“

СПОРТ

ДЛЯ УЧЕННИЦІ КІРОВОГРАДСЬКОЇ СШ № 17 ТЕТЯНИ КОНОТІ ПЛАВАННЯ ОДИН З НАЙУЛЮБЛЕНІШИХ ВИДІВ СПОРТУ. ВОНА ТРЕНУЄТЬСЯ В МОРСЬКІЙ ШКОЛІ ДТСААФ.

СТУДЕНТКА ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА ЛАРИСА ГУСЬ ТЕПЕР МОЖЕ МІРЯТИСЯ МАЙСТЕРСТВОЮ З ПРОВІДІННЯ СПОРТСМЕНАМИ РЕСПУБЛІКИ ОСЬ І НА ЗМАГАННЯХ З ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ СЕРЕД ПЕДАГОГІВ УКРАЇНИ МАЙСТЕР СПОРТУ Л. ГУСЬ БУЛА В ЧИСЛІ ПРИЗЕРІВ.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

У повітрі — „мала авіація“

Фінішували обласні змагання юних авіамоделістів з кордоєих (прив'язних) мініатюрних моделей літаків. Тут не мали собі рівних вихованці Гайворонської станції юних техніків. А в особистому заліку першим був десятикласник Світловодської середньої школи № 3 Віталій Гармаш (швидкісні моделі). Його мікролітак розвинув швидкість до 128 кілометрів на годину.

Найбільш цікавими були поєдинки на моделях-копіях. Зменшені в десятки разів, ці маленькі літаки повторювали «гочерк» великих повітряних лайнерів. Виготовивши гарну модель і виконавши в повітрі всі еволюції польоту, перше місце виборов десятикласник Кіровоградської середньої школи № 14 Олександр Статовський, що займається авіамоделізмом у міському Палаці піонерів. Напружена боротьба точилася на моделях «повітряного бою». Поєдинок виграв екіпаж з Кіровоградського Палацу піонерів — пілот Володимир Гросул, механік Ігор Голофасв.

П. КУРЗОВ,
майстер спорту СРСР.

Можна по-різному відповісти на вічне запитання: що таке шахи — спорт чи мистецтво? Проте в шахах є така галузь, де їх зв'язок з мистецтвом незаперечний. Це — етюди композицій. Шахові етюди. В них у чистому вигляді можна побачити все естетичне багатство шахів, яке захоплює розум і серця тисяч людей.

Основоположником сучасного етюда, який дав йому яскравий художній напрям, по праву вважається Олександр Олександрович Тройцький, видатний радянський шаховий композитор. Нинішнього року йому сповнилося 110 років з дня народження.

Відомившись від складання домінуючих у той час етодів, які мало чим відрізнялися від звичайного епіншюлю, він наблизив етод до практичної партії. В його творах простота початкової позиції таїть у собі складні, багаті ідеї. У процесі розв'язання етода за тихими ходами йдуть ефективні жертви, чіткі маневри фігур закінчуються чудовою

комбінацією, яка приводить до красивого фіналу.

В етюдах Тройцького торжествує ідея невичерпності боротьби на шаховій дошці.

Видатний етодист склав за своє життя понад тисячу етодів. Пропонуємо читачам розв'язати етод,

Клуб 64 клітин

складений О. О. Тройцьким на початку своєї творчості: Білі: Крел, Філ, Сел, Кг8 (4). Чорні: Крл3, Тб4, Сл2, шл, f5, g4, g3 (6).

Білі починають і виграють.

На чемпіонаті Української ради ДСТ «Спартак» з шахів серед жінок, що відбувся в Києві, кіровоградська шахістка кандидат у майстри спорту Файна Гершман, набравши 10,5 очка з 13 можливих, висередила своїх суперниць і завоювала перше місце. Тепер членомна правління в київській Центральної ради «Спартак» в Новгороді-сіднєку.

В. БЕКАЄВ.

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“ — СКА (ОДЕСА) — 1:3

Ще на початку цього матчу уболівальники робили підрахунок, маючи надію на перемогу «Зірки»: візьмуть наші земляки два очка — вийдуть у трійку лідерів. І це в той час, коли в запасі пропущена гра з «Автомобілістом». Якщо у «Фрунзенця» після одинадцяти ігор буде 13 очок, то, маючи кранцу різницю забитих і пропущених м'ячів, «Зірка» з таким же балансом вийде на третю сходинку турнірної таблиці. А якщо не й наступний тур пройде щасливо, то наші земляки поступатимуться хіба що «Крив-

басу». Бо в нього чималий запас забитих м'ячів (13), а пропущено лише два.

Але надії кіровоградців не виправдалися. Невадало зіграв захист і воротар Іоцов. Наші земляки програли з рахунком 1:3.

Тепер після дев'яти матчів у «Зірці» 11 очок — восьме місце в турнірній таблиці. А в першій трійці «Кривбас» (10 ігор — 15 очок), «Металіст» (10—14), «Фрунзенець» (11—13).

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

До відома абонентів Кіровограда

Можливість користуватися міжміською автоматичною телефонною станцією надається всім абонентам, що мають службовий, квартирний або готельний телефони, підключені до АТС-2, АТС-3, АТС-4, крім телефонів, номери яких починаються на 21, 38 (набірники з них телефонів не гарантовані з конструктивних причин станції).

Абоненти відомчих АТС нахому на АМТС не мають.

Через Кіровоградську автоматичну міжміську станцію здійснюється зв'язок із лічезв'язаними містами:

Місто	Умовний номер міста (код)	№ телефону довільного бюро міста
Київ	89-044-2	24-95-85
Черкаси	89-047-00	7-11-09
Донецьк	89-062-0	93-05-22
Миколаїв	89-051-00	5-15-55
Одеса	89-049-0	22-22-22
Дніпропетровськ	89-050-0	46-22-90
Кривий Ріг	89-067-0	22-22-22
Полтава	89-053-00	7-30-51
Біла Церква	89-044-63	5-12-09
Фастів	89-044-65	5-30-40
Володарка	89-044-69	5-15-32
Переяслав-Хмельницький	89-044-67	3-19-09

РАЙОННІ ЦЕНТРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Олександрівка	89-202-0	25-03
Світловодськ	89-203-0	34-34
Олександрія	89-204	3-22-22
Петроп	89-206	9-13-08
Знам'янка	89-207-0	21-02
Долішнька	89-208	2-17-59
Мала Виска	89-210	—
Новоукраїнка	89-211-0	—

Для виклику абонента іншого міста необхідно знати трубку і набрати: 89 — вихід на автоматичну станцію; умовний номер потрібного міста — код;

номер телефону абонента, якого викликають; номер телефону, з якого робиться виклик.

Після подвійного сигналу, через 20—40 секунд, ви почнете «поєдинок виклику»: якщо триразі гудки — чекайте відповіді, якщо короткі (сигнал «зайнято») — покладіть трубку і через деякий час повторіть набірники.

Пам'ятайте! Якщо номер телефону абонента, якого викликаєте, в обласних і республіканських центрах складається з семи знаків, а в районних центрах Кіровоградської області — менш як із п'яти знаків, то перед набірниками номера телефону абонента слід набрати відповідну кількість нулів, що доповнюють номер телефону абонента, якого викликають, до семи знаків для обласних і до п'яти знаків — для районних центрів.

Примітка: Перед набірниками номера телефону абонента Києва слід набрати цифру 2.

Наприклад, номер телефону в Києві — 20-28-71,

у Черкасах — 7-31-18,

в Олександрії — 3-37-51,

у Знам'янці — 23-12.

номер вашого телефону 2-58-20, — необхідно набрати:

На Київ 89-044-2-20-28-71-2-58-20

На Черкаси 89-047-00-7-31-18-2-58-20

На Олександрію 89-204-3-37-51-2-58-20

На Знам'янку 89-207-0-23-12-2-58-20

Якщо номер телефону, з якого набирають, не буде набраний або набраний неправильно, — зв'язання не відбувається.

Набирати треба уважно, не поспішаючи.

Якщо номер довго не набирається, необхідно заявити про це черговому АМТС по телефону 2-58-20 або 2-80-89.

Для одержання довідок у питаннях розрахунку за міжміські телефонні розмови з квартирних телефонів за міжміським звороттелефоном по телефону 2-80-75 або 2-54-23.

При користуванні АМТС відповідальність за оплату вартості розмов несе власник телефону (власник квартири, керівник підприємства, установи, закладу).

Триразіть розмови рахується автоматично з моменту відповіді абонента, якого викликають.

Користуйтеся АМТС — зручним і швидким способом зв'язку!

КІРОВОГРАДСЬКА ТЕЛЕГРАФНО-ТЕЛЕФОННА СТАНЦІЯ.

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

316030. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.